



FIGYELEM! A LAP SZERKESZTŐJÉNEK ÉS PÉNZTÁROSÁNAK CIME MEGVÁLTOZOTT!
Postai csekszámla: 21.106.

Pünkösöd!

Hol? Mit jelent e szó? Mit örökített meg ez ismétlődő ünnep?

Látiam már nagypénteket fekete zarándokcsapattal, alázatos, könnyes, csendes, szomorú arcon, keresztek árnyékában; látam már husvétot tündöklő zászlókkal, tömött templomokkal, ástító vagy örvendező emberekkel, gyermekekkel, főként asszonyokkal. de megvallom, a pünkösödöt nem értem!

Nem értem, hogy mit akar a pünkösddel ez a világ. Zsengét bemutatni? Nálunk ez korai és így zsidó ünneppé válna. A régi apostolok pünkösdjéről megemlékezni? Mi haszna ennek ránk nézve? Pünkösdnél nem hat az emlék, a körülírás. Pünkösdből ízelítő kell!

És lám, mennyire haragszunk ráink, mert mi ezt így akarjuk. Így akarjuk, mert Isten akarja így. Ha meg nem kóstoltuk vol-

na, hallgatnánk a régi mesére, volna egy fakó, rejtelmes pünkösdünk. Így pedig van egy örökkétartó. Beszélhetsz, amilyen szépen csak tudsz, okoskodhatsz, előveheted minden adományodat, ha nem töltötte be szívedet a Szentlélek, nincs nálad szegényebb ünneplője e világnak. És meg kell vallanunk, nem a pünkösöd teszi a Szentleket, hanem a Szentlélek adja a pünkösödöt. Én nem merném e napot piros betűvel jelölni, mert akkor minden napot így kellene megjelölnöm, hiszen az égben másképpen rendezik az ünnepeket és az ünnepegeket. Alig van közöttünk kettő, három, akinek egy napra esik a pünkösdje. Ha nincs is pirossal jelezve a naptáron, mindenki tudja, hogy mikor szakadt rá a mennyei pünkösöd és ha nem tudja, az sem baj! Mert legfeljebb a napot felejtette el, de az eseményre emlékezni fog, ha min-

den mást elfelejtene is. De még ez sem számít. Sokkal lényegesebb az, hogy a mi pünkösdünk még mindig tart, a tüzes nyelvek ma is fejuink felett cirkálnak és le-lecsapnak szívünk fészékbe. — Égeti a bűnt, gerjeszti a szomjat ez a tűz, hogy soha meg ne unjuk a Szerelmes szerelmét.

Pünkösöd fásult gyülekezetekben, sportpályákon, színházakban, kártyaklubokban, a mezőkön testi indulatok között? Félmeztelen fürdőzők, pipázó, kocintgató keresztyének között? Vad táncban? Nincs pünkösöd ezeken a helyeken. Sem a világ, sem a nap, sem a gyülekezet nem adhat nekem pünkösödöt. Egyedül a Szentlélek. Ezt kérjed te is Istentől.

- Hangzik a buzgó ima.
- Zúg a sebes szél!
- Szállnak a tüzes nyelvek. Abba: Atya.

Légy áldás!

Mózes 12, 2.

Ezt az igét még Ábrahám kapta, mikor kihívta az Úr az ő atyjának házából, hogy őt nagy nemzetiség atyjává tegye. Ez az ige szól azóta is a hit minden emberének, a választottaknak; és meg is újította, megismételte Isten ezt az igét Ábrahám után is mindaddig, míg Fiában az áldás teljességre jutott. És Isten az ő áldásnyújtásában itt nem áll meg, hanem az az ő akarata, hogy az ő Fia után is azok, akik hisznek őbenne, azaz az evangéliumnak: mind-mind áldássá legyenek.

Jézus úgy lett áldássá nekünk, hogy megszűntette az ellenünk szóló és rajtkun lévő átkot azáltal, hogy azt magára vette, az érte járó halált elszenvedte; és mert tökéletes és szepültelen létre lehetetlen volt neki rothadást látnia: üdvösség-szerzője lett mindazoknak, akik az ő neve dicsőségében hisznek...

Bár a szentírás nem részletezi,

mert nem akar az érzelmekre hatni, mégis, aki akarja, kiolvashatja belőle, hogy Jézus mennyit győtrődött, szenvedett. Sokszor éhezett, mikor nem bőjtölt is, fejét nem volt hol lehajltsa; saját tanítványai is mennyire próbára tették türelmét! — hogy a végén átoknak fára szegeztesse magát: hogy kivívja a győzelmet a halál felett mindazoknak számára, akik hisznek benne és követik. Így nyitotta meg az utat a mennybe, az élet fájához, mely a bűnbecésés óta kyerubimokkal és a villogó pallossal őriztetett. (I. Móz. 3, 24.)

Ezt az áldást, üdvöt senki más nem szerezhetné volna meg. „És senki nem vala sem mennyen, sem földön, sem föld alatt, ki a könyvet megnyithatná és abba nézhetne. Én azért igen sírok vala, hogy senki nem találhatnék, ki méltó volna a könyvnek megnyitására és olvasására, sem pedig, hogy abba nézne. Akkor egy a vének közül monda nekem: Ne sirj! Imé, diadalmat vett a Júda

nemzettségből való orozslán, Dávidnak ama gyökere, hogy megnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétit.“ (Jel. 5. 3—5.)

A Júda törzsből való orozslán, a megöletett Bárány, nemesak méltó, hanem egyedül ő volt képes is azt a nagy feladatot megoldani, mely mintegy hét pecséttel volt lepecsételve. Hogy ezt jól megértjük, tudnunk kell a történelemből, hogy a régi időkben azok lettek a vezérek és királyok, akik a legkiválóbbak voltak. — Saul, a zsidók első királya, a legdaliásabb férfiu volt egész Izráelben. Utána jött Dávid, aki még önála is daliásabb volt, ha testre nem is volt akkora. Gedeon is. Aki tehát képes volt győzni az ellenségre, az méltó is volt a dicsőségre. És ennek legdicsőségesebb példája a Názáreti Jézus! — Szepültelen Bárány és erős orozslán egy személyben. Tökéletes diadalt aratott a gonosz fölött. Isten előtt az az erős, aki a bűn fölött győz; a kigyókon és skorpiókon tapos. A szepültlen Bá-

Pünkösöd.

Úgy jöttél el, mint egy fejedelem,
Meghódítani sok-sok népeket.
Pünkösöd, a dicső, mely csodát mívelt,
Hogy foglyul ejtsen sok-sok ezreket.

Szent Lélek s a tűz, az égi eső,
Lehullva vágytól égő szívekre,
Kikben csodákat mívelt és legott
Hősökké tette nagy-nagy tettekre.

Pünkösöd; a jöttöd mily dicső, mi szép.
Ki téged vár, az mind dicsőt remél,
Örök győzelmet mennyen s föld felett,
Egy hont, amelyben örök béke él.

Győzelmet a pokol bős hadán,
Egyetértés e régi földtekén;
Egy új világot, mely a mennyel egy,
Háláhimnusz mindenek szívéen.

Az első pünkösöd győzedelmi nap;
Hatalmat vévén háromezreken.
S ki látá, kérdi: Mindig így lesz ez?
Nékünk a mult kiáltja: Nem! De nem!

Kik hajdan Szent Lélekkel teljesek,
A Krisztus képet öltve magukra,

Nem gondolták, keresztyén hitűnek
Mily hitvány, rüt lesz korcs ivadéka.

Kik keresztyéennek vallják magukat,
Istent szidják éktelen ajakkal.
Vérben fürdik a hős inkvizitor,
Gyilkot ragad kereszt jelszavával.

Nem gondolták, hogy még azok vetik
A börtönbe a hívőt Krisztusért,
Aki fejüknek Jézust nevezik;
Őlni készek az ősi hitért.

Pünkösöd kell ma, pünkösöd e világnak,
Pünkösöd a népek, pünkösöd az egyháznak!
Szent Lélek a szívbe és szent erő,
Szent Lélek szegénynek és gazdagnak.

Jöjj, pünkösöd, jöjj, mint jöttél egykoron!
Teremts Pétereket, sok ezreket;
Hangozzék a szó, hadd múljk a bűn;
Jöjj, szent tűz, olvasd a jégzirtekét!

Jövel oh Szent Lélek, isteni tűz!
Te szent erő, a gyöngék támasza;
Te küzdő Lélek, harcolj értünk,
Hadd jöjjön fel az igazak napja.

Hadd legyen pünkösöd, dicsőbb, mint egykor.
Hadd vígadjanak a pünkösödiek.
Jövel, oh nagy nap, jövel, oh Jézus!
Miénk vagy Urunk és mi a Tied.

B. Gy.

rány, aki meg nem nyitja száját a gonosz ellen, szinten oly erős hős, mint az oroszlán.

*
Miatán megértettük eshivátásunkat, I. i. hogy áldássá legyünk, Isten elénk állította a díeső példát is, hogy azt miképen végezzük. Pál apostol így ír Timotheusnak (II. Tim. 4, 5): „De te vigyázz mindenkben, szente vdj...” Péter apostol így ír (I. Péter 2, 20—21.): „... Mikor jót cselekedtek, mindazáltal nyomorúságot szenvedtek, és kedves Istené. Meri erre hivattalok is: mert a Krisztus is szenvedett ti-éretletek, nétek példát hagyván, hogy az ő nyomdokit követnétek.”

„Mivelhogy annakokáért a Krisztus érettünk szenvedett a testben, ti is ugyanezer, gondolattal fegyverkezzetek fel...” — Továbbá: „Szerelmesim, ne rémüljtek meg, mint idegenek ama tűz által való kísértéstől, mely tirajtatok leszen a ti megpróbáltatásokra, mintha valami idegen dolog esnék rajtatok.” (I. Péter 4, 1, 12.)

Azzal mutatjuk meg, hogy Jézust követjük-e vagy pedig az ördögöt, hogy magunkat szenvedteljük-e vagy más szenvedtelünk. Jézus úgy lett áldás, hogy önmagát szenvedtette. Az ördögöt pedig, a régi kígyót úgy ismerjük, mint aki elejétől fogva szenvedést okozott és okoz még folyton az embernek.

Ha azt mondjuk: Követem Jézust! — akkor járjunk az ő nyomdokaiban. Ha áldás akarunk lenni, akkor szenvedessük magunkat és ne mi szenvedessünk mást. Ne mondjuk a képmutatóval együtt: „Valami aján-dékok felvészek, az majd használ nekem” (Máté 15, 5; Márk 7, 11.) és engedünk szenvedni ott, ahol szabadítani kell nekünk, szenvedésünkkel, áldozatunkkal, odaadásunkkal.

Ne engedjünk szenvedni; főleg pedig mi ne szenvedessünk. Jézus sem engedett minket, hanem ő szenvedett el mindent értünk. Addig, míg teljesen meg nem szabadította tanítványait, addig csak ő szenvedett. Mikor azonban már beteljesedtek a megváltásban, at-

tól kezdve már ők is szenvedték le magukat, hogy másokat megszabadíthassanak.

Ne legyünk szűkszívűek; ne legyünk ostor, hanem legyünk áldás. Mit tett Jézus a bűnös aszszonnyal, akit megkövezni akartak a zsidók, mert a törvény parancsolja? Azt mondta Jézus: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ!” Ezt a mondatát különösen jegyezze meg magának mindenki, aki azt hiszi, hogy joga van ítélkezni. Jézus volt az egyetlen, aki követ dobhatott volna a bűnösre, de ő nem tette. Lefegyverezte a törvény igazságát, erőtlenné tette. „Nem jöttem, hogy a törvényt eltöröljem, hanem hogy betölsem.” „A törvény betöltése a szeretet.”

Ha mi azt állítjuk, hogy nem vagyunk a törvény alatt, hanem a kegyelem alatt, miért akarunk átok lenni és büntetni és nem adunk kegyelmet, hogy áldás legyünk? Hiszen mi is csak kegyelemért veszünk kegyelmet. (János 1, 16.)

Egy másik példa. A rossz gyer-

mekről így szól a törvény: „Aki az ő atyjának vagy anyjának gonoszot mond, megöletlessék.” — Továbbá azt olvassuk ott, hogy a gonosz útján járó, engedetlen gyermek kiirtassék. (III. Mózes 20, 9; V. Mózes 21.) Látjuk azonban, hogy ha a szülőben szeretet és értelem van: akkor először is szenvedni kész gyermekéért, hogy valamiképen megválthassa, azután pedig önmagát ítéli meg és eszébe jut az a sok kár, amit okozott gyermeke lelkének saját tudatlansága, mulasztása és rossz példája által. Nem fogja a szerető szülő ezeket telézni azzal, hogy elítéli és elveti, hanem hozzálát sok könyörgéssel és bűjtöléssel, hogy gyermekét megújítsa, megváltsa, megszabadítsa, hogy megtérjen és éljen az ő magzatja. Akiiket szerelünk, azokért ugyanazt tesszük, amit Jézus tett érettünk.

Ismételjük: akiket mi szeretünk, azokért ugyanazt megteszük, amit Jézus tett érettünk. Ez, és csakis ez, a szeretet. Minden más csak képmutatás. Ne hazudjunk tehát egymásnak szemébe. „Ezen ismerjük meg a szeretetet, hogy Krisztus az ő életét adta mi érettünk, nékünk is azért adunk kell a mi életünket a mi atyjánkfiaiert.” (I. János 3, 16.)

Hol van a krisztusi áldozatkészség, mely nélkül nincs eredmény, nincs szeretet? Nem értjük-e, hogy a hozzánk közelvőkben is azért engedi az Úr a gonoszot működni, hogy minket ezzel próbáljon? Az Úr azt mondja: A gonoszt jóval győzed le. Az Úr tehát tulajdonképen igen kegyelmes hozzánk, hogy a gonosz fölötti győzedelmeskedést azokon tanuljuk meg, akiket test szerint is nagyon szeretnünk kell.

Mi az Istennek akarata és célja mivelünk? Az, amit mondott, mikor az embert teremtette: „Teremtünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” (I. Móz. 1, 26.) Ezt a maga elé tűzött feladatot Isten véghez is viszi. Mikor Isten az embert első próbája alá vette, az elbukott. De Isten terve nem bukkott el, mert hogyan szól az Úr az ember elbukása után? (Folytatjuk.)

FELHIVÁS.

Szeretettel értesítjük a szövetséghez tartozó összes gyülekezeteket, hogy ez évi konferenciánkat Isten segítségével augusztus hó 19-én és 20-án szándékozunk megtartani.

A testvériséget és a szövetséget érintő ügyek megbeszélése a kiküldöttek jelenlétében 19-én reggel 9 órakor kezdődik.

20-án, István király ünnepén ugyancsak 9 órai kezdettel himnusz és evangélistázó istentisztelet foglalja le az egész napot.

A tárgyalási sorrend összedáltatása végett kérjük a kedves testvéreket, hogy indítványait, kérelmeiket, vagy minden egyéb megbeszélendő ügyet lehetőleg minél előbb írásban bejelenteni sziveskedjenek.

A konferencia helyét, valamint a többi szükséges tudnivalókat lapunk legközelebbi számában részletesen közöljük.

Imádkozzunk a konferenciáért!
az országtanács nevében:

TOMI.

„Ne tévelyegjetelek!”

II. Krónika 29, 11.

Fenti versből kedves buzdító szavak hangzanak felénk. Ezékiás szavai ezek a lévitákhoz, akik az Úr szolgálatából ellátó-va, rendeléseiről megfélekedve, tiszttségüket, melyre Istentől válsztattak, sárba taposva a világ és a bűn karjaiba dobták magukat.

De jött egy új király, *Ezékiás*, aki körülnézett az Úr portáján. Éles szemmel, remegő szívvel fedezte fel a sok-sok istenellenes cselekedetet. Viszont erős szívvel látott hozzá az újjáalakításhoz, melyben első dolga volt a léviták megtérésre hívni, miután ismét helyreállt a régi fény, a régi öröm...

Kedves olvasóim! Ezt a szót mondja ma nekünk is a Szentlélek: „Ne tévelyegjetelek!” Ma olyan idöket élünk, amelyben számtalan idvözölni vágyó lélek tévelyeg: keres valamit, de helytelen úton, helytelen irányban keres; illetve megtalálta az utat, de nem maradt meg rajta: hol jobbra tér, hol balra. Hányja, veti a tanítások különböző szele. Testvérek! Kihez tértünk meg? Istenhez, vagy emberekhez?! Ha igazán megtértünk az Úrhoz és megmaradunk az ő szeretetében, nem tévelyeghetünk, mert csak egy út van a mennybe, ez: Jézus. (János ev. 14, 6.) Sokan azért lesznek tévelygők, mert szívüket nem teljességgel adták át Isten kezébe és nem a Szentírásból keresték alázatos, imádkozó szívvel az utat.

Jézus földrejöttékor a zsidó köznép igen nagy tévelygésben volt (a farizeusok bizonyossága szerinti), mert nem ismerték az Írásokat. (János 7, 49.) A farizeusok és főemberek pedig (Jézus bizonyossága szerinti), mert nagyon ismerték, de Isten akaratát belőle meg nem érthették, szívük keménysége és gonoszságuk miatt. (Máté 22, 29.) Ezenfelül bonyodalmasabbá tették emberi rende-
léseikkel. (Máté 15, 6.)

Ez ma is így van. Sokan ahe-lyett, hogy összetört, szelíd szívvel hajlanának az Írással szembeni engedelmségre, okoskod-

nak, kritizálnak, ítéleznek, nyugtalanokdnak, ide-oda fulkosnak; itt sem jó, ott sem jó, mindenütt van egy kis botránko-zásra való. Ezek beteglekkiek (tévelygők!), akiknek megtérésre és pedig egy igazi megtérésre, vagyis helyesebben visszatérésre van szükségük.

Isten célja: Tökéletesedés a jó-ban; az ördögé: Tökéletesedés minden gonoszságban és tévely-gésben. Az igazságot kereső ember előtt is nyitva marad a tévely-gés útja s mihelyt amarról letér, emezen jár. *A legbuzgóbb hívők is tévelygésbe esnek, ha engedetlenek a jó tanácsal szemben.* Már az első gyülekezetekhez írt levelekből kitűnik ez. *Tévely-gethetünk akkor is, ha a gyüle-kezetünkben a legtisztább és leg-tökéletesebb igazságróli tanítás hangzik, de az élet ennek ellene mond.* Amilyen a barátom, olyan leszek én is, amilyen a társasá-gom, olyan abban az én szemé-lyem. (I. Kor. 15, 33—34.) Az Istenben elmélyült lelkek társasá-gát a könnyűvérűek nem bírják; keresnek maguknak más kört s egyesek igen hamar, mások hosszú szüi bolyongás után találnak, ahol azután reményeik horgony-tát követik, ha merő pocsolya is az a környék. (Példab. 13, 20.) Ég így van, ahogy az Ige előadja, így van szó szerint. A lisztes ma-lomban lisztesek, a paprika-malomban „paprikásak” leszünk. Ha kéménysepről fogunk kez-et, kormos lesz a mi kezünk is; *ha a világi társaság imponál, ma-gunk is odavalóknak bizonyu-lunk;* ha az Isten gyermekeinek társasága lesz kedves, reánk ra-gad az a szentség és szeretet, mely azokat jellemzi. (II. Péter 3, 17; I. János 2, 15—17; Jakab 4, 4.) A fenti tévelygés tehát a társaság rossz megválasztása.

Pál a galáciabeliekhez egy más tévelygésről is ír. (6, 6—10.) Ez a fősvénység. Régi bűne ez a vi-lágnak; régi „bűne” ez a hívőké-nek. (?) Almodók és haszontalan-ok, cácsógók és gyümölcstele-nek az ilyen „hívők”. Számos helyen nincs imaház, de a „hí-vők” kényelmes fészket raktak maguknak. Vagy ha van is ima-ház, az elhagyatottságróli panasz-

codik annak környéke, de az otthon egy-egy kis paradicsom. (Aggeus 1, 1—13.) Kedves test-vérek! A Sátán prédikációjának alappondolata a — fősvénység. De azért ezzel a szóval sohasem nevezi, nehogy hallgatói eljédjenek tőle. Jaj azoknak, akik nem hajlanak szavára! Üldözötti, nyom-morgatja, kitoloncoltatja őket, de azok azért mégis boldogok. Nagy-on és örökké boldogok. A fősvé-nyek között ellenben ő örül. Nem sok dolga van. A lámpát hamar eloltja, mert fogy a pet-rolem, emelkedik a villany-számla. Nem kell minden alkal-malmmal ott lenni az istentisztele-ten, mert kopik a cipő, fogy a villamospénz, nem halad a mun-ka és hát — adni is kell! Ez az-után egy ravasz sátáni politika! Ne adjunk ily örömökre neki al-kalmat!

Akit az előbbivel nem, úgy az utóbbival próbál megcsalni. És milyen sikerrel? Testvérem, vall-juk be! Nálunk milyen siker-rel?... Nem-e felőrölnék mind-ent testi céljaid? Céljaink?

Jakab apostolnak is vannak ezen a téren tapasztalatai. (1. 13—20.) S ő nekünk egy másik tévelygésről ír, amelyben lehetünk hű tagok és adakozók is, sőt pásztor, vén stb. a gyülekezet élén, de ha engedünk az ő-ember indulatainak és magunkban kül-lönléte rossz kívánságokat táplá-lunk, illetve idejében észre nem vesszük, helyesebben: nem akar-juk észrevenni, elmulasztjuk ösz-szétörten az Úr elé vinni addig, míg gyökeret nem eresztett, nem küzdünk buzgó imacsatában a győzelemért, akkor azok a vad-hajtások fékevesztett indulatokká erősödnek bennünk és halálun-kat okozzák, amikor beteljesedik a gonosz lélektől megtisztult ember példája.

Egyesek nagy figyelmet paza-rolnak mások-gyengeségeire, mint haragnak, türelmetlenség-nek vizsgálására és bírálására. Ez is hasznos dolog, csak magunkon kell kezdeni. (Gal. 6, 3—4.) Ha az operáció nálam sikeres volt, elmondhatom a többi páciens-nek, vigyázza közben magamra, hogy többé vissza ne essek. De ha jómagam akarom ezt másokon

végezhinni, hamar visszamatnak az én bajomra. Az ördög megvakító, Jézus pedig szemgyógyító irt árul. Cserébe amag a testet kéri, hogy vele együtt a lélek is vesszen; Jézus a lelket kívánja magának és azzal a test is megmenekül minden tisztálatságtól. A szemvakítás következménye: a rövidlátás és az apró dolgok nagyrabecsülése. A szemgyógyító ír hatása: tiszta látás, mások szolgálata önfeláldozásom által. (I. Péter 5, 8; II. Péter 1, 3.)

Vér és tűz.

Németből: Forster.

„És vér léssen jelül (a szabaddalásra).“ II. Mózes 12, 13/a.

„A tűz szüntelen tápláltassék jával az oltáron és ne hagyják elaludni.“ III. Mózes 6, 13.

Hogy a vonat 70—80 km-es sebességgel haladhasson előre, két aláhelyezett sínre van szükség. Ha elveszük az egyik sánt, úgy az egész egy katasztrófával végződik.

Az Üdv vonatja alatt, mely a

rány véreire hivatkozva kezdte meg utazását Izráel Egyiptomból az Igéret hazája felé. A tűzben égő hegyen nyerte el a kőtáblára feljegyzett törvényt. A törvényben volt megírva, hogy hajnali és esti áldozatot hozzanak, hogy mindnap folyjon a vér. A vérsíneket nem volt szabad felszedni. Az oltáron levő tűznek nem szabad kialudnia. A papok fektessenek minden reggel új fát a tűzre. Friss vér és újabb fa a tűzre: volt a napi parancs. Amikor Illés a Kármien hozta áldozatát, a



*Hungarian Bethelostal Assembly
1935*

A youngstowni gyülekezet (U. S. A.).

Szeretett Testvéreim! Az Úr közel. Ne tévelygjünk, mert az Úr helyreállított minket, behozott szentséges templomába, romlott berkeiből ennek a világnak. Engedjünk drága Lelkének. Most már nem Ezékiás mondja, hogy „fiám, most ne tévelygjetek“, hanem Jézus; ő, aki megmentett, ő akinek akaratát cselekedni: élet; ő, akinek népe vagyunk a szerelmes kiválasztás által. Ő mondja, a Krisztus, aki a szívüket vizsgálja és hiába szépitéd magadat emberek előtt! Lásd be, hogy tévelyegsz, mert engedetlen, okoskodó, fősvény és tisztátalan szívű vagy. Lásd be és lesz még talán kegyelem! Térjünk hozzá szívünk teljességével és lelkünk egyenességével.

N. F.

mennybe visz, két sín fekszik, amelyeknek neve vér és tűz. Csodálatos alap! Áldott biztosítás! Az úttest már régen elkészült. Pünkösdkor lett a nyilvános használatra átadva, amikor 3000 bűnös ült fel a vonatra és foglalta el a helyét a megváltás kocijában. Halleluja! Az utasok neve: megmentett bűnösök. Ezzel a vonattal soha nem történt szerencsétlenség és nem is fog történni, mert minden alkotó része tökéletes.

Akárhányan a mennybe szeretnének utazni olyan vonaton, melynek csak egy sinje van. Az ilyen utazás eredménye világos. A vége szerencsétlenség. Mindkét sínre szükség van, hogy az utazás szerencsés véget érjen. A bá-

mennyből hullott a tűz. Kir. I. 18, 33—38. Halleluja! Ez a két dolog, a vér és a tűz, egymás kísérői voltak mindig, és képezik az alapját minden áldásnak és eredménynek a mennybe vezető úton.

Sokba kerül egy vasutvonal építése. Amikor itt Brazíliában a láz-területeken keresztül épült a vasut, a munkások csoportostul pusztultak el. A legköltségeseb vonal mégis a mennybe vezető. Ez nem pénz, vagy kö-zönséges emberélet árán épült, hanem Isten egyszülött Fiaának vérebe került egészen az utolsó cseppig.

A mi főpapunk — Jézus — meghozta hajnali áldozatát, amikor Bethlehem falain kívül az

angyalok azt a csodálatos éneket mondották el: „Diesőség a magasságban az Istennek...” (Luk. 2, 14.) Esti áldozatát pedig a Golgothán hozta meg, azon az estén, amikor a nap elvesztette fényét, amikor a hegyek megrendültek, amikor a sírok megnyitultak... Ekkor helyezte el a vér-sínt egészen Isten kegyelmi trónusáig. Ő maga is betért a mennybe, nem tulkok vérével, hanem a saját vérével. (Zsidók 9, 11—12.)

A vér-sín a földtől az ég felé lett elhelyezve. A tűz-sín mennytől a föld felé. Az utóbbi Pünkösd napján lett elhelyezve és felavatva. Nagy mozgalom volt az indulási állomáson, Jeruzsálemben, amikor a vonat elindult a mennyei Jeruzsálem felé. A vonat most szédületes gyorsasággal halad a célja felé. S én megkérdezlek, barátom: Felzálltál erre a vonatra? Te is az utasok között vagy, akik most éneklük: „Sion felé megyünk, gyönyörű mennyei Sion?” Új fel, barátom, ha még nem tetted meg! Az utazás dítjalan. A jegy ki van fizetve. Ennek ára az Úr Jézus vére volt. Ha akarsz... utazhatsz elsőosztályon. Mindent kegyelemből. Éteközöcsi is van a vonaton. Zsiros, velős táplálékot kaphatsz és „vén kipróbált bort.” (Ézs. 25, 6.) Tejjel-mézével ingyen szolgálnak. Nem kapsz holmi „rab-ételt.” Istennek hála! (De hálókocsi az alvók számára nincs ezen a vonaton, ez visszamaradt a „kárhozat”-városban.)

Légy figyelmes, hogy a helyes vonatra ülj fel. Kérdezd meg a vonatvezetőt, hogy a sínek neve vér és tűz-e, mert csak ez a vonat vezet a célhoz. Őrizkedjél a szabadelvű teológusoktól, ahol a síneket úgy hívják, hogy „az ember jó” és „önmagá menti meg magát.” Ez a vonat „Ön-ámitás” városában megáll és sohasem fut be a mennyei központba.

Ennek a vonatnak sínézése keskeny, talpfái dhosak, rajta ulazni: veszedelem.

Az első vonat éjjelkor érkezik meg. (Máté 25, 6.) A mennyi a trónból eredő fénytől ragyog. Az angyalok felsorakoztak hárfával

a kezükben, a Bárány és a Mózes énekét énekelve. (Jel. 15, 3.) Micsoda öröm az Utasok számára, amikor a vonat az egyetlen Gyöngyből álló díszkapun befut. (Jel. 21, 21.) Amikor a vonat az állomásra befut, éri el az öröm a tetőfokát. Micsoda gyönyörű ének fogadja az érkező menyasszonyt — Jézus menyasszonyát! Mint a nagy vizek zúgása, úgy hangzik. Minden kocsi ablakából hallatszik a kiáltás: „Megérkeztünk! Halleluja! Megérkeztünk, hogy kipihenjük magunkat. Megérkeztünk, hogy lakodalmat, hogy menyegzőt tartunk!”

A völgyény, ki fele úton elébe ment menyasszonyának, most

Szemelvények.

Kempis Tamás „Jézus követése”-ből, Pázmány Péter hercegprímás fordítása után (1606).

Hasznos és bátorságos néked, ha elrejtéd az ájtatosságnak ajándékát és ha ebből magadat fel nem magasztalod, erről sokat nem szóllasz; hanem inkább magadat megalázod és mintha az ájtatosságra méltó nem volnál, rettegsz. — Nem kell efféle ájtatos indulatokhoz keményen ragaszkodni, melyek hamar visszafordulhatnak. Nem is abban áll a lelki életben való előmenetel, hogy vígasztalódás ajándékával bővelkedjél; hanem hogy alázatosan, magad megadásával, békességesen szenvedjed ennek az ajándéknak élvezetét; úgy, hogy akkor az imádkozásban meg ne restülj és a többi szokott jócselekedeteid el ne mulaszd.

Isten előtt való érdemesség; ha min-

NE LEGYEN MEGLEPŐ
bizen lapunk 8 oldalas kiadása. Bonyony okokból kifolyólag a legközelebbi s főként az augusztusi számot szeretnénk kibővíteni alakban kiadni. Igyekezünk hát-laléinkat rendezni, mert szándékunk csak így válhat valóra. Belátjuk, nehezek a viszonyok s főként a nyári hónapok, mégis úgy reméljük, hogy augusztusra egy kis megerőltetéssel tudunk törleszteni, vagy jobb esetben előre is fizetni. A missziói hírek megkértek s így legközelebbi lapunk sok szép jelentést hozhat.

lezsáll. (Thess. I. 4,17.) Azután a menyasszony oldalához áll ragyogó fehérben. (Jel. 19, 9.) Így mennek ketten az arany-utacón, az üvegtereng mellett haladnak el, a kegyelem trónusáig. Ott a völgyény szólal meg: „Imho! vagyok én és a gyermekek, kiket adott nékem az Isten!” (Zsid. 2, 13.) S mintha hallanám a megindulástól remegő hangon Istent, amikor mondja: „Üdvözöllek, kik a nyomorúság völgyéből jöttetek, jöjjetek asztalom vendégei!” (Luk. 13, 23.)

Oh Isten. hála néked a vér- és tűz-sínekért! Hála néked az Údvonatjáért, a szabadjegyért! Hála mindenért!

denkor egyedül Isten tisztességét keresi; ha magát semminek tartja és igazán utálja, és inkább akarja, hogy egyebetől is utáltassék és aláztassék, hogyszem tiszteltessék.

Ima, Szólok az én Uramnak, noha por és hamu vagyok. Ha ennél nagyobb talajdonitok magamnak, te ellened, Uram; és bizonyogod ellenem az én álnokságaim, kiknek ellene nem mondhatok. Ha pedig magamat alávalónak ítélem és semminek tartom, ha magamnak semmit nem tulajdonítok és magamat pornak ismerem, minjhog az vagyok; kegyelmes lesz hozzám, megvilágosítja szívemet a te fényesség és legkisebb magambecsülése is az én semmisségemnek mélységébe elmerül és örökre elvész... Ha pedig te, Uram, hirtelen rám fordítod tekintetedet, mindjárt hízom és új örömmel betöltetem... Ezt, Uram, a te szerelmed cselekszi, mely ingyen megelőz engem... Mert én magamat gonoszul szeretvén, elvesztém...

Az Úr szól: Fiam, sokat kell tanulnod, amit még nem tudsz. Hogy a te kívánságaid teljesen az én akaratomhoz szabadjan... Gyakran fölgerjednek kívánságid és felelte igaznak téged; de ezekben azt-gondold meg, ha az én tisztességemtől-e vagy magad hasznától indítatol? — Ha én éretem indulsz, megelőgszel azzal, amit én rendelke; ha pedig magadkeresés rejtezt ebben, ez ami téged tartóztat és terhel... Nem minden indulatol kell követni, ami jónak látszik; nem is kell minden ellenkező kívánságol első tekintetből elvetni.

Közlő: id. G.

Bizonyágtételek

Supán Ő mentett meg.

Bizonyágtételem szolgáljon a hitben gyengék számára, hogy minden bajban Isten segítségét kérjék.

Amerikába egy súlyos betegséget vittem ki, melyet még a század elején szereztem. Ott 12 évig kezeltem magam és használtam a legkülönbélebb orvoságot, legkisebb eredmény nélkül.

Végre megadtam magam és úgy vélekedtem, hogy legyen Isten az én gyógyítóm. És Ő ekkor megdicsőítette magát! Elvette az én hosszas betegségetem, amiért áldanom kell Őt örökké. Azóta ha lélekben, ha testben ér veszedelem, csak hozzá kiáltok és Ő csodálatosan megment és megtart, mert én az Ővé vagyok. — Akik bizonyágtételemet olvasókat, ha van valami régi betegségetek, csak forduljatok bizalommal az Úrhoz, meglásátok, elveszi a ti betegégeiteket is.

Mészáros Ferencné,
Ecorse Mich.

Háromszor...

Szeretett, kedves testvéreim, nagy örömmel teszek bizonyágot az én kedves Megváltómról, hogy mily nagy dolgokat cselekedett velünk még 1933-ban.

Három éves leánykánk beteg lett és én folyton esedeztem, hogy gyógyítsa meg a kis beteg gyermeket, amit dicsőősegen meg is cselekedett, mert lehajolt és meggyógyította az Ő drága Vére által.

A Lélek pedig indított, hogy menjek el erről bizonyágot tenni a gyülekezetbe kisleánykámmal együtt. El is mentem, de elhallgattam a bizonyágtévét, amire igen komoly választ kaptam, mert a gyermek visszaesett a betegségbe és még sokkal rosszabb lett az állapota, úgyanyára, hogy még a testvérek is, akik látták kinlódását, úgy nyilatkoztak, hogy nem viszi ki reggelig. De én akkor az Úr elé borultam és sírva könyörgöttem: „Uram, még egyszer gyógyítsd meg kislányomat és akkor nem

fogom elhallgatni, mit cselekedtél velem és hogy meghallgattál. Most pedig végtelen az én örömem.

Okuljatok példámon, hogy ne titkoljátok el Urunk hatalmas cselekedeteit, hanem hirdessétek!

Később mindhárman beleestünk a borbajba, mely ezen a környéken is látogatást tett. Mi azonban nem nyugodtunk meg benne, hanem Jézust hívtuk segítségül. Aki úgy minket, mint gyermekünket megtisztított ebből a kellemetlen helyzetből.

Most pedig egy más járvány uralkodik errefelé, ami minket sem került ki, mind a hárman beleestünk. De ebben is csak Jézust kell dicsőítenünk, mert Ő lehajolt hozzánk és kimentett ebből a bajból is.

Igy látjuk, hogy aki alázatos, hitteljes szívvel fordul az Úrhoz, választ kap imájára bármilyen helyzetben, ha mindjárt olyan erőtelen, nyomorult lény is, mint én vagyok.

Feinkopf Tiwadarné,
Szókepuszta.

Egy kérelem.

Drága áron váltott testvéreim az Úr Jézusban! Bizonyágot teszek az Úrnak hatalmáról, Aki minket mindig megőrizett a nagyobb bajtól. Egy nagy kéresem van hozzátok.

Segítsetek imádkozni feleségem gyógyulásáért, aki 11 éve nem tud menni. Ötször leesett a tolokocsiról és egyszer a villamosról, amikor lábát törte. Sokszor elesett. Most mind a két lába haszontalan. Áldom az Urat, Aki ad erőt viselni e nagy próbát és örömmel viszem még karjaim között is, csak a gyülekezetben lehessen megváltott testvéreimmel.

Kérjük a drága Megváltót, hogy hallgassa meg régi és megújuló imáinkat. Adjon oly egy akaratot ebben, mint amilyenell a tanítványok imádkoztak Jeruzsálemben és ennek eredményeképpen gyógyítsa meg szeretett páromat.

Üdvözlünk titeket, akik az Uréi vagytok, a messze távolból. (Az „Apostoli Hit” lap énnekem is jár, sok jót tanulok be-

lőle. Hallelujah! Dicsőség az Istennek!)

Szalai Kálmán és neje,
South Bend.

Csodás megmenekedések.

Dicsőség az Úr Jézus Krisztus szent nevének! Kedves Testvéreim, ezen sorainkkal valómást teszünk a mi Megváltónkról és az Ő nagy szeretetéről, mert már többszörösen megmentette a mi életünket.

1916-ban autő összeütközésben voltam, ahonnan vagy 30 lábnyira repültem, de legyen hála kegyes megmentőmnek, csak a ruha ment tönkre rajtam, de engemet szent kezevel megvédett.

1917-ben pedig egy biztosítót, melyet számban tartogattam, véletlenül lenyeltem. Tüsszenés közben szaladt le a torkomon. Mikorra a kórházba értem, már beszélni is alig tudtam, mert mindig csak nyelni kellett és mikorra a műtőasztalra kerültem volna, a tü lent volt a gyomromban. Persze operálni nem hagytam magam és megkérdeztem az orvostól, hogy mivel tartozok és othagytam őket. Gondoltam, majd megoperálj engem az én Jézusom, akit áldok örökké, mert csupa szeretet.

De mégis elővett az üldözési mánia, hogy menjek és vizsgálóssam meg magam. És nem találták meg bennem a tü, bár-hogy kísérleteztek és vizsgáltak. Nem ám, mert az én jó Orvosom eltávolította minden operációs beavatkozás nélkül. Hallelujah!

1931-ben meg gyomromerzést kaptam úgyanyára, hogy az orvos lemondott életbenmaradásom reményéről. Ekkor — úgy este 10 óra lehetett — teljes elhatározással átadtam magamat Megváltóm kezébe, mondván: „Uram, legyen a te akaratod szerint!” Egy hangot hallottam fülemben csengeni: „Ne féj, legyen hited, itt vagyok Én!” És dicsőség a mi Megváltónknak érte, csoda támadt, mert azonnal meggyógyított az Úr Jézus!

Meggyógyította feleségemet is 3 évi szívbajból, pedig az orvosok már öröla is lemondtak. De dicsőség a mi Urunknak, mióta őt

megismertük, egyedüli háziorvosunkká lett!

De szívünknek mégis volt egy nagy baja. Még nem volt teljesen az Úr. 1934-ben szólt hozzánk az Úr egy testvér és testvérnő által és megértettük Isten akaratát. Július 8-án vízkeresztsg volt, ekkor alámerítkeztünk, ami előtt feleségem a Lélek keresztiségét is elnyerte. En ez év január 16-án eljuttam hozzá. Legyen áldott az Úr neve mindörökké!

Juhász S. és családja,
Dimondale Mich.

Előfizetések

(május hónap):

Budapest: Jáger Mária, Friedmanné 3.—3.—, Meleg József 2.—, Csörge Antalné, Hoycska Erzsébet, Perg Eszter, Magda József 1.—1.—, Biróné, Magyar-né 0.50—0.50, Kispeszt: Márkus István 4.60, Bóza József 2.—, Szalkai Miklósné, Krízer Istvánné, Kajok József 1.—1.—, Lubinák István, Nemesyén János 0.50—0.50, Baján Mária, Bán Irma 0.30—0.30; Kiskőrös: Kovács István, Földinszki András, Pivarsai Pál, Sinkovics János, Jarijepka Pál, Csermák András, Csengődiné, Barkóczi I., Pelerecki János 1.50—1.50; Pest-szenterzsébet: Király Istvánné, Kiss Gyula 3.—3.—, Zábolyi Bertalané, Papp Gyula 1.—1.—; Cegléd: Górházy 3.—, Adami Józsefné, Lakos János, Madurkai Mária 1.50—1.50; Leask SASK: Joe Lantos, Geo. Jegoviteczki, L. Mezzo, A. Salay, S. Matula, J. Galambos Mrs. J. Mónus 3.45—3.45; Kaposvár: Szabados Gyula 3.—, Pető Istvánné 1.50, Söveg Istvánné 0.75; Detroit: Mr. Szalai, Andrássy István, Mrs. Gadone 3.45—3.45; Nagykáta: Fejős Istvánné, Fejős Józsefné 2.—2.—; Jánk: Vincze Albertné 3.—, Tarr Jolán 2.—; Békés: Sette Istvánné, Köpke Sándor 0.50—0.50; Korpád: Herner János 3.—; Halesz: Szabó János 3.—; Sur: Pék Mihályné 3.10; Répáspuszta: Zubor Gyuláné 3.—; Csetény: Somogyi Antal 4.—; Homokszentlőrinc: Podobny István (6 db lapért) 6.—; Köveskád: Karmondi Lajosné 0.75; Bőhönnye: Kiss Endre 1.—; Tengőd: Csermák Józsefné 3.—; Kánya: Takács István 3.—; Érd: Perjessy Ferenc 3.—; Clemenc: Mrs. Odor 3.45; Ecorse: Eder Miksáné 3.45; Otthon SASK: S. Bálint 10.35; Kisdácsa: Fejérvári Istvánné 3.— pengő.

Jegyezd fel

a következő címeket:

Az „Apostoli Hit”, a Szeretetotthon és Központi pénztáros címe: *Sebestyén István, Pestszenterzsébet, Almos-ucca 62. szám.*

Levelezési cím: *Siroki István, Budapest, VII., Aréna-út 68., I. emelet 4.*

A Szeretetotthon címe kizárólag természetbeli adományok céljára: *Andruskó János, Pestszenterzsébet, Rákóczi-út 14.* Pénzbeli adományok az Otthon pénztárosa fentebbi címére küldendők.

Budapest és környékbeli gyülekezetek címe és az istentiszteletek sorrendje:

1. *Budapest, VII. ker., Aréna-út 7. sz.* Minden vasárnap d. e. 10 és d. u. 5, csütörtökön este 7 órákor evangélikációs istentiszteletek. Szombaton este 7 órákor imaóra és a betegekért imádkozás.

A gyülekezet vezetője Tomi József szöveg. elnök, lakása Bpest, VII. ker., Aréna-út 68., I. em. 4.

*

2. *Kispest, Kazinczy-utca 1. sz.* (Ülői-út és Kazinczy-u. sarok, villamos megállónál.) Minden vasárnap d. e. 10 és d. u. 5, szerdán este 7 órákor istentisztelet. (Kedden bibliaóra.) Szombaton este 7 órákor imaóra és a betegekért külön imádkozás.

A gyülekezet vezetője Siroki István, a szöveg. titkára. Lakása: Kispest, Rózsa-utca 62.

*

3. *Pestszenterzsébet, Rákóczi-utca 26. sz.* Minden vasárnap d. e. 10 és d. u. 5, csütörtökön este 7 órákor istentisztelet, szombaton este 7 órákor imádkozás a a betegekért is.

A gyülekezet vezetője Szücs József. Lakása: Pestszenterzsébet, Rákóczi-utca 21., 12. ajtó.

*

Szeretettel felhívjuk mindazon környékbeli, vidéki testvéreink és k. barátaink figyelmét, akik a fentnevezett gyülekezetek bármelyikét igyekeznek felkeresni, a megnevezett címen és istentiszteleti időpontban ott találhatnak bennünket.

Vidékről feljönni szándékozó testvéreinket kérjük, hogy a ven-

dégfogadást az Úr akaratára és óhajunk szerint tudjuk elvégezni; ajánlatára, ha megérkezésük alkalmával a helyi gyűl. prédikátorát keresik fel. Segítségük ebben a jóakaratú igyekezetünkben, mert így lehetséges a tévedések és a panaszok elkerülése s juthat életre a valódi szeretetbeli érintkezés.

TUDÓSÍTÁS.

A „Mennei Hangok” c. ének-könyv vászonkötésben 1.50, bőrkötésben 3.— P-ért Tomi tv. címen megrendelhető, vagy beszerezhető. Ugyanott traktátusok is kaphatók. Postaköltség a megrendelőt terheli.

*

SZERETETOTTHONUNKAT

a legrövidebb időn belül vidékre szeretnénk helyezni. Már több helyen érdeklődtünk, hogy hol kaphatnánk megfelelő bérleményt e célra. De leginkább megvételre ajánlják az alkalmas házakat. Erre pedig jelenleg fedezetünk nincs. Ezer pengővel már lehetne átvenni szép házat, kerttel, gyűmölcsösselel. Szeretettel hívjuk az egész világon élő magyar és másnyelvű testvériséget, vegye komolyan szívéré ezt az ügyet. Az Otthon lakóinak jelenlegi száma 10. Azért szeretnénk vidékre helyezni, mert ott fél költséggel jobb ellátást nyerhetnek. Testvéri üdv.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

A következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizeték, adományok a 21.106-os csekszámlára, vagy Sebestyén István testvér címen, Pestszenterzsébet, Almos-utca 62. küldendők.

Felölös szerkesztő és kiadó:
Siroki István.

Kiadja: az Isten Gyülekezetei Szövetsége Magyarországon.
Kispest, Rózsa-utca 62.

27835 Bethánia-nyomda,
Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.
Felölös vezető: Horváth János.